

20. ராதையிடம் மாலை வந்த கண்ணன், பகல் முழுவதும் அழுது, தன்னைக் கண்டதும் கோபமும், பயமும் கொண்டு, செய்வதறியாது, தோழியை நோக்கும் ராதையிடம், தான் செய்த பிழைகளை மன்னித்து கோபத்தை விடுமாறும், அவளுடைய தளிர் போன்ற பாதத்தை தன்னுடைய தலை மீது வைத்துத் தன் தாபத்தைத் தீர்க்கும்படி வேண்டுகிறார் பக்தவத்சலனான கண்ணன்.

இராகம் : முகாரி

தாளம் : ஆதி

ஆ : ஸ ரி ம ப நி த ஸ்

22-வது மேளகந்தாவின்

அ : ஸ் நி த ப ம கரி ஸ

ஜன்யம்

பல்லவி

கோபம் கொள்ளாதே ராதே - உன் கொஞ்சம் முகம்

கோவைப் பழம் ஆனதே - இனி எந்தன் மேல்

(கோபம்)

அனுபல்லவி

தாபம் மிகவும் கொண்டு தானே உன்னிடம் வந்தேன்

தளிர் பாதம் சற்றே எந்தன் தலைமீது வைத்திடுவாய்

(கோபம்)

சரணம்

மாலை வரும் வரை மனம் பொறுத்திருந்தேன்

மங்கை உனைக் காண மகிழ்வோடு ஓடி வந்தேன்

காலை முதல் கண்ணீர் வடித்த கண்ணைக் காண வருந்துகின்றேன்

கவலை தன்னை விடுத்து களித்திடு என்னுடன்

(கோபம்)

பல்லவி

I ₄	O	O
ரீ, மா, மா பநீ நிதா தா கோபம் கொள் ளா தே . ரா ரி மா பதா, பம பம கா, ரீ கோ. வை. ப்ப மும் . ஆன (கோபம்)	ஸ்ா ; ; ஸ்ா தே உன் ஸா ; ; , ரி தே இ	தரி ஸ்நீ தபா கொஞ்சம் முகம் ஸ்நி தபம கரிஸ னி. எந்தன் மேல்

அனுபல்லவி

தா, பா , பம காரீ மா மா தா பம் மி .க வும் கொண்டு தஸ்ா ரிமா க்ரி ஸ்ா ரிஸ்நிதபா தளிர் பா. தம். சற்றே. . எந்தன் (கோபம்)	ரிம பநீ , தா தா. னே. உன் ரி மா பதா பா த லை மீ. து	ஸ்ா ஸ்நி தா பா னி டம் வந்தேன் மத பம கரிஸா வைத்தி. டுவாய்
---	--	---

சரணம்

மா, பா, பா மப பம காரீ மா லை வ ரு ம். . வரை ரி மா பா, ரி மப நீநீ, நீ மங் கை உன்னைக் கா ண பா, தா, பத ஸ்ாஸ்ா, ரிக் ரி கா லை முதல் கண்ணீர் வடித்த தரீ ஸ்ா, ஸ்ாஸ் நிமி ஸ்நித பா கவ லை தன்னை. வி.. டு த்து (கோபம்)	; ரிரீ ம மா மனம் பொறுத் ; நிதா ஸ்ாஸ் மகிழ் வோடு ; ஸ்ரி ம்காரி கண்ணை க்காண ரிமா பநி தஸ்ா களித்தி . . டு	பத பத மா பா தி . ருந் தே ன் ஸ்நி ரிஸ் நிதபா ஓ.டி .. வந்தேன் ஸ்நீ தஸ்ா ஸ்ா வருந்து கின்றேன் ஸ்நி தபமக ரிஸ என். னு. டன்
--	---	--